

Antikvár könyvvásár Zalaegerszegen

Az érdeklődők első sora válogat a könyvek között, a második sor ágaskodik, a harmadik pedig a tumultus mögött várja, hogy közelebb kerüljön a pulthoz. Nagy az érdeklődés az egerszegi antikvár könyvvásáron, amelyet a szombathelyi antikvárium immár harmadszor rendezett meg az Ady-mozi előcsarnokában. A könyvbarátok szombatig böngészhetnek a filmszínház aulájában és el is adhatják az otthoni könyvespolc feleslegessé vált darabjait. Az eladásra felkínált könyveket a helyszínen értékelik, a metszetekért, térképekért és a régi magyar könyvekért kiemelt árat fizetnek. Hallgasunk csak bele a könyvvásáron elhangzott párbeszédbe:

— Fantasztikus sorozat nincs?

— Pillanatnyilag nincs, de nem jelenti azt, hogy nem lesz.

— Lexikonok?

— Tessék utána nézni, van választék bőven!

— Rejtő?

— Sok van, darabja tíz forint.

Németh Károlyné, a szombathelyi antikvárium vezetője:

— Most 30 ezer forintos kollekciót hoztunk magunkkal, azonban az érdeklődésre való tekintettel nyáron megismétel-

Böngészők az antikvár könyvvásáron.

jük Egerszegen a könyvvásárt. — Mi után érdeklődnek leginkább?

— A két háború közti irodalom izgatja főként a közönséget, de legalább ilyen sikeresek az ifjúsági könyvek, sőt a mai szépirodalom is. A régi könyveket inkább csak a műértők veszik.

A polcokon aranyozott bordájú sorozatok csillognak, patinás kötésű egyedi darabokat és agyonkopott, klasszikus ponyvákat forgatnak az újjak. Közben befut egy vevő, aki egy régi kiadású latin könyvet és egy értékes képzőművészeti kiadványt kínál megvételre. Hatszáz-valahány forintban egyeznek meg.

— Milyen szempontok alapján értékelik a könyveket?

— Ismerjük az aukciós árakat és a külföldi katalógusokat is. Az ár persze viszonylagos, a végső összeget mi alakítjuk ki, kölcsönös megegyezés alapján. Mindjárt az első napon két olyan vevő is jelentkezett, akikhez ki kell menni, ugyanis akkor mennyiséget kínáltak. Mindketten egerszegiek, s egy-egy könyvvásár során 4-5 ilyen jelentkező is akad.

*Közben megrakott szatyorral idősebb férfi érkezik. Kemény László, nyugdíjas:

— Régebbi kiadásokat kínálok megvételre, itt van nálam például a Nagy összeesküvés, aztán van egy 1877-es német kiadású könyvem is.

— Mennyi pénzt remél?

— Talán százhuszt.

Zajlik az antikvár könyvvásár, s ha nehezen is lehet hozzáférni a könyvekhez, a várakozás olykor megéri...

P. I.

A tárgyalóteremből

— Tragikus átkelés

— A sietség vége

Két közlekedési baleset ügyében hozott jogerős ítéletet a minap a zalaegerszegi járásbíró dr. Kutasi István tanácsa. Mindkét ügy tanulságos, az első ráadásul kissé rendhagyó is. Már amennyire rendhagyó, ha egy gyalogos „elüt” egy motorkerékpárost...

Gyerekkorától fogva egyetlen úton jár lefelé a szőlőhegyről a Murakeresztúr, Petőfi út 25. szám alatt lakó 69 esztendő Rajnics István. Megszokott átkelőhelyet választott ki az útját keresztező úttesten is. Tavaly április 30-án este aztán megtörtént a baj.

— A szőlőhegyen kapálgattam egész nap — mondja rekedt, el-elakadó hangon az idős, megsántult ember. — Ittam is közben. Mennyit? Talán egy liter bort. Szürkületkor haza indultam. Átmentem az úton, már majdnem átértem, ekkor valami elszürkült előttem... A kórházban tértem magamhoz.

Kínlóva próbálja felidézni a szerencsétlenséget, emlékezete azonban makacsodik. A tragikus végű átkelés homály fedí. A valóság sokkal világosabb. Azon az estén egy motorkerékpár közeledett Fityeháza felől Rajnics István megszokott átkelőhelye felé. A motor vezetője, Tulézi Ferenc tompított világitással, 60 kilométeres sebességgel közlekedett, valószínűleg nem sejtette, hogy hamarosan egy ember lép majd elé, féktávolságon belül. Mikor Rajnics István feltűnt az úton, már késő volt. Az idős ember nekiment a motornak, Tulézi leesett és olyan súlyosan megsérült, hogy néhány nap múlva meghalt.

Rajnics István, aki féléves ágyhoz kötöttség után csodával határos módon felépült sérüléseiből, riadtan ismételtgeti:

— Tudom, hogy meghalt... nagyon sajnálom...

Az idős ember nem ismeri a KRESZ-t. Valószínűleg nem is fogja már megtanulni. Büntetése 1 év — 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogház. Majdnem sír, csak akkor nyugszik meg, amikor jelenlévő veje értésére adja, hogy hazamehet. Idős, beteg ember. Ő már nem

tanul az esetből. Remélhetőleg azonban mások igen!

Rosszul kezdődött a napja Németh Lajosnak, a Volán 16. Vállalat szerelőjének tavaly december 10-én. Későbbben érte a kelleténél, sietve berépkára ült, hogy időben kijusson a tőfeji vasútállomásra, s elérje a Zalaegerszegré tartó vonatot.

— Hatkor kellett elkezdenem a munkát, igyekeztem — mondja. — A kerékpárom lámpája sem égett, rossz volt a fékje is, a faluban nagy sötétség volt — emlékezik. — Átértem az úttest bal oldalára, láttam, hogy többen haladnak ott, balról akartam mellettük elhaladni. Már majdnem el is mentem, amikor a jobb vállam és karom elérte Kálinét...

A gatorföldi özveg Káli Gézáé így idézi fel az emlékezetes hajnalt:

— Munkába mentünk a tőfeji üzembe. Nagy volt a sötét. Semmit sem láttunk. Egyszer csak egy nagy ütést éreztem. Jaj istenem, kifolyt a szemem, ezt kiabáltam és hanyatt estem. A mentők hozták be Zalaegerszegré.

És hol volt Németh? Látva, hogy Kálinét munkatársai fel támogatják, szó nélkül a vasútra hajtott, felszállt a vonatra és munkába állt Egerszegen.

— Még vicceltek is velem a munkatársaim, hogy jön majd a rendőrség... Hát kilenckor jött is — mondja a férfi.

— Miért hagyta ott az aszszonyt?

— Mert ott voltak hárman. Meg valaki kiáltott, hogy Pista bácsi, menjen (?)

Ki tudja, hogyan vette magára Németh Lajos a Pista nevet, a kiáltás mindenesetre Káliné egyik munkatársának szót, aki csakugyan István volt és akit mentőért szalajtottak. Az asszony nyolc napon belül meggyógyult, Németh Lajos pedig azóta megbánta a nagy sietséget. A segítségnyújtás elmulasztásáért a jelenlegi munkahelyén letöltendő 10 hónap — 15 százalékos bércsökkentéssel járó — javító-nevelő munkára ítélték. H. I.

Minták a megoldáshoz

A Nagyréce környéki dombhátak messziről idillikus hangulatot árasztó pincéi, házai közelről nézve sok esetben megoldhatatlannak látszó gondokat mutattak annak, aki vette a fáradságot és fölnyitogatta a nyomor ajtóit. Világtól elzárt magányosok, alkoholista szülők, megrokkant lelkű parasztok árnyékában gyerekek nőttek alig valamire. A világtól, iskolától, pajtasoktól elzárva bolyongtak horthosok útvesztőiben a gáspárhelyi, antalhegyi, petnekpusztai apróságok, mignem kinyújtotta értük segítő kezét a társadalom. 1970-ben adták át a nagyrécei iskola mellett felépült általános iskolai diákotthon, amelynek az a hivatása, hogy kulturált körülményeket — otthont — biztosítson a hátrányos helyzetben élő, környékbeli kisdiakoknak.

A szomszédságbeli csapi cigánykollégium szervezői és pedagógusai a nagyrécei diákotthont, mint testvérintézményt jelölték terveikben. Szármítottak arra, hogy ha majd pár éven belül beérik a Csapi-kollégium korrekciós nevelő munkája, az első ötödik osztályosok kiléphetnek a csak cigány közösségből, hogy a magyar gyerekekkel együtt folytassák tanulmányaikat egy másik iskolában. Nos, az ideai tanévben érkezett Csapiból az első turnus. 18 cigánygyerek ült be a nagyrécei ötödik és hatodik osztályosok közé, hogy a tananyagon túl megtanulja az együttélés irratlan szabályait is.

— Csak az első két hét volt furcsa, amíg idegenül méricskéltek egymást — kezdi a nyolcadikos Kiss Jolán. — Mi közelítettünk először feljűk. Ők zárkóztakabbak és kicsit makacsabbak voltak. Nem volt ez a közeledés egyszerű, mert hát ők elég durvák, sokszor elgáncsoltak bennünket és verekedtek. Ha mondtunk valamit jóindulattal, máris az öklüket mutatták.

Egymás előtt beszélnek: nyíltan, kertelés nélkül. Orsós Zoli mosolyogva, Bogdán Zoli és Orsós Sanyi élénk kuncozással figyelnek.

— Nekünk az játék, csak játék, ha birkózunk — szólal meg Bogdán.

A lányok nevetve ingatják a fejüket:

— Az lesz a jó, ha végre rádőbentek arra, hogy a verekedésnél, a birkózásnál jobb játékok is vannak — mondja Bezniczai Ildikó, majd így folytatja:

— Mi már megszoktuk a diákotthont, jól érezzük itt magunkat és segítünk tanárainknak abban, hogy új lakótársaink szőfoqadók legyenek, hogy megszokják a házirendet.

És az egyenlőség elve alapján velük együtt bűnhődnek. Ha valaki például nem teszi el rendre a ruháit este, az egész hálóznak megtiltják — teszem azt — a tévénezést.

— Volt már olyan, hogy miattam nem nézhetek tévét a társaid? — kérdezem Bogdántól. Összehúzott szemmel nézett maga elé, aztán alig észrevehetően bólintott. Orsós Zolira is ránéztem kérdőn, de ő nem intett a fejével:

— En általában szőfoqadók — mondja. — Nem lenne az nekem jó érzés, ha miattam szorulnának a többiek.

— Zoli nemrég ötösré felett történelemből — újságolja Jolán. Olyan boldog, mintha saját szép eredményéről lenne szó.

A fiú fölkapja a fejét:

— A görögökről feleltem, azokról, akik az ókorban éltek. Szeretem, ha a tanár róluk mesél. Általában szeretem a meséket, de nemcsak én, a többiek is!

— De hiszen ez nem mese! Amit te feleltél, az valóság, igaz történelem — helyesbít Ildikó.

— Milyen szakmában szeretnétek majd dolgozni? — kérdelem. Nem töprengenek sokat a válaszban, Sanyi lakatos, Orsós Zoli gépkocsivezető, Bogdán Zoli pedig tévészerező

lenne, ha... Ha bírják erővel még a hátralevő három évet. Miért ne? — kérdezhetnénk, csakhogy nem olyan egyértelmű a dolo? hiszen valamenynyien túlkorosak. Bogdán Zoli például 14 éves, 17 éves lenne, mire elvégezné a nyolc osztályt. A lehetőség adott, kérdés, meddig bírja, illetve meddig bírják türelemmel a szülők.

— Minden hétvégén hazamennek, s ez a tény hátráltatja munkánkat — szögezi le Vizsi Pál, a diákotthon vezetője. — Elvész ugyanis a szombati és a hétfő is kiesik. A leartikább esetben fordul elő, hogy valamelyikük pontosan megérkezik hétfőn reggel, a tanítás kezdetére. Van például olyan ötödikes túlkoros cigánylányunk is, aki már „nem hivatalosan” férjénél van... A hétfőjét végig dohánnyozzák, idefele tartva is próbálnak, s talán itt a lépcsőn tapossák el az utolsó cigarettacsikkot, mielőtt belépnek.

Ötletszerűen megkérdezem: nem dolgozna-e szívesebben egy „sima” iskolában, ahol kevesebb a gond?

— Nem — jelenti ki határozottan. — Szívesebben vállalom a pedagógus munka nehezebb próbáját. Nőtlen vagyok, nincs családom, az egész életem a gyerekeké. Hetvenötven laknak a kollégiumban. Zömük hátrányos helyzetű. Nemcsak a cigányok, a többiek is általában fokozott türelmet, nagyobb szeretetet és megértést igényelnek. Az persze nem vitás, hogy a cigány származású tanulókat — még a csapi korrekciós előkészítés után is — nehezebb rendszerezni, fejelemzett időpontokhoz köthető életmódhoz szoktatni. Valamivel könnyebb lesz a dolgunk, ha a személyzet kiegészítésével és egy kis plusz anyagi erővel biztosítani tudjuk majd a hétfőgekre is az ellátást. Így nem kell minden szombaton hazautazniuk. Az otthoni világ, az ittenitől idegen, másféle körülmények megzavarják őket, s így egy kicsit előlrol kell kezdenünk hétről hétre az egészet.

A csapi és a nagyrécei intézet összefogásának eredményét azokon a gyerekeken lehet majd igazán lemérni, akik Csapiban kezdték az első osztályt és az eredményesen elvégzett négy év után kerülnek Nagyrécsére.

Biztató jelek szerencsére most is bőven akadnak. A cigány szülők zöme már kifizeti a nagyon minimális díjat, sőt olyan is előfordult — igaz, elvétve —, hogy megvették gyereklüknek a tanszerket. A kis Orsósok és Bogdánok egyre kevesebbet verekednek és egyre szívesebben olvasnak meséskönyveket. Esténként fürdenek és fogat mosnak, A tanár örömeire megcsik az is, hogy hétfő reggel — amikor otthonról megérkezik a cigánytanuló — szappant pakol ki a zsebéből az asztalra.

Ez az út az, amelyen haladni kell, bár sajnos, ez az út még nagyon keskeny, kevés cigánygyerek fér el rajta. Kevés még azoknak a száma, akik tiszta ruhában, jóindulattal pedagógusok figyelmét tekintetében, szerető közelségében készülnek a jövőre. Sokkal több a füstös putriban, földbe-vált lyukban élő cigánygyerekek. Jó lenne öles lépésekkel elérni a végső megoldásig. A minta már kiszabott Csapi és Nagyréce formájában. Magyar Katalin

L. J.

A gyerekeknek, a gyerekekért

Ajándékok az úttörő jubileumra

Közeledik az úttörőszövetség megalakulásának 30. évfordulója, s egyre sokasodnak az arról szóló hírek, hogy nemcsak a gyerekek, hanem az értük tevő idősebbek, a kiszisták és a felnőttek — szülők, patronáló üzemek, brigádok — is készülődnek a jubileumra.

A tágas zalaegerszegi Ifjúsági parknak nemcsak új színtöltje, hanem a gyerekek mozgásigényének kulturált kiszolgálója is lesz a beépítendő grund, amely a tanács építőipari vállalat fiatal dolgozóinak segítségével készül el a tavasz folyamán.

Egy sor helyiséggonddal küzdő iskola pajtásainak vágya teljesül a társadalmi összefogás jóvoltából. A tervezésben és kivitelezésben egyaránt közreműködnek a Zala megyei Állami Építőipari Vállalat fia-

taljai, a Petőfi-iskolai pinceklub létrehozásakor. A kertvárosi Kilián úttörőcsapat a gabonaforgalmiak József Attila szocialista brigádia, a Zala Bútorgyár és a Dimitrov Építőipari Szakközépiskola kieszistái révén jut a régen várt úttörőszobához.

Vállalatok, intézmények sora siet a zalaegerszeg-csacsbozso ki úttörők segítségére egy megyei viszonylatban is kiemelkedő társadalmi ajándékozás során. A MÁV Szombathelyi Igazgatósága két kiselejtett vasúti személykocsit ajánlott fel a csapat számára, amelyekből — a bagodvitenyédi példa nyomán — takaros úttörő-klubokat alakíthatnak ki. A kocsik kora tavaszi megérkezését követően a helyre szállítást az iskolát évek óta patronáló tanácsai építők vállalták.

A leendő klubok környékén — a városra néző domboldalon — sport- és játszódvart, s vándortáborozásra alkalmas területet alakítanak ki, amelyhez sok szorgos és segítőséget ajánlották fel, szinte a város minden részéből.

Zalatárnokon faházat épít a tsz az úttörőknek otthonul; Bocföldén — a tsz, a kieszisták és a szülők összefogásával — csapatotthont létesítenek, játszótérrel. Ugyancsak játszótérre és sportpályát építenek, illetve újítanak fel Csonkahegyháton, Ságodon, valamint a Volán 16. Vállalat és a testvér határőr KISZ-szervezet fiataljai segítségével a zalaegerszegi József Attila iskolában. Ugyanítt — a VERTESEZ egyik szocialista brigádjia támogatásával — nemsokára pince-lőteret avatnak.

Pacsáról erdei tornapálya, Petrikeresztúrról pedig honvédelmi akadálypálya építését jelezték.

A megye első községi úttörőházában, a söjtörinek építéséről korábban már hírt adtunk. A példás anyagi-társadalmi összefogás eredményét — akár csak az említett ajándék-létesítmények zömét — tavasztól kezdve élvezheti a jövő nemzedéke.

FARSANGBAN
KERESSE FEL A
ZALAEGRSZE
HEGYKÖZSÉG
SZÍVHEGYI
FALATOZÓJÁT.

Hideg, meleg ételek, saját termésű borok. Családi és vállalati rendezvényekre külön helyiséget biztosítunk. Nyitva: 14-től 22 óráig. Hétfőn szünnap. Telefon: 11-591.

526 019

MÁR CSAK 2 NAPIG

ANTIKVÁR
KÖNYVVÁSÁR
A ZALAEGRSZE
ADY MOZIBAN.

543 160

Az Észak-zalai Víz-, Csatornamű és Fürdő Vállalat

értesíti T. fogyasztóit, hogy

1976. február 7-én 7 órától 17 óráig Zalaegerszeg-Csács városrészt területén vezeték kiváltási munkálatok miatt

a vízszolgáltatás szünetel